

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 21. januára 1999 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 144 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkami Okresného súdu v Prešove sp. zn. 8 C 156/94 z 27. júna 1995 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17 Co 24/96 z 5. decembra 1997 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 1998 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“). Okrem iného v nej uviedol, že všeobecné súdy rozhodujúc v jeho občianskoprávnej veci postupovali v rozpore s Občianskym

súdnym poriadkom. K namietanému rozporu malo podľa neho dôjsť tým, že „podľa § 126 Občianskeho zákonníka má jedine vlastník právo proti tomu, kto do jeho vlastníctva zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje“. Na základe ním uvedených dôvodov navrhol, aby ústavný súd vydal rozhodnutie tohto znenia:

„Rozhodnutie OS zo dňa 27. 6. 1995 v konaní pod č. 8 C 156/94 a rozhodnutie KS zo dňa 5. 12. 1997 v konaní pod č. 17 Co 24/96, ktoré nadobudli právoplatnosť dňom 18. 2. 1998, sú v rozpore s nasledovnými ustanoveniami Ústavy Slovenskej republiky, a to s čl. 20 ods. 1, podľa ktorého každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Čl. 20 ods. 4, kde vyvlastniť alebo nútene obmedziť vlastnícke právo je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Zároveň konanie súdov je v rozpore s čl. 2 ods. 2, podľa ktorého sú všetky štátne orgány (aj súdy) povinné konať na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zároveň konanie je v rozpore aj s čl. 144 ods. 1 sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len zákonom. A v súčinnosti s čl. 144 ods. 2 a čl. 11 sú rozhodnutia v rozpore aj s ustanoveniami Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 článkom 6 a Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd článok 1. Preto sú spomínané rozhodnutia neplatné“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený rozhodovať o ústavných sťažnostiach, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie základných práv alebo slobôd právoplatnými rozhodnutiami ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy alebo orgánov územnej samosprávy, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Zákonné náležitosti ústavnej sťažnosti sú ustanovené v § 20 a v § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 293/1995 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa tento zákon. Nesplnenie niektorej z nich, ktorú nemožno odstrániť ani výzvou ústavného súdu, má za následok odmietnutie ústavnej sťažnosti.

Ústavný súd každú ústavnú sťažnosť (podobne ako každý iný návrh) predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona. Pritom zisťuje, či spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Medzi ne patrí aj označenie buď ústredného orgánu štátnej správy, miestneho orgánu štátnej správy, alebo orgánu územnej samosprávy, právoplatným rozhodnutím ktorého je ústavný súd oprávnený sa zaoberať (aj za splnenia ďalších zákonných podmienok konania) v konaní o ústavnej sťažnosti.

Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti nenamietal proti neústavnosti rozhodnutia takého orgánu, ktorý je vymenovaný v čl. 127 ústavy. Ako orgány, proti rozhodnutiam ktorých smerovala jeho ústavná sťažnosť, označil všeobecné súdy a v spojitosti s tým žiadal zrušiť rozsudky nimi vydané.

Všeobecné súdy Slovenskej republiky nie je však možné považovať za miestne orgány štátnej správy Slovenskej republiky v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ich rozhodnutia (rozsudky) za právoplatné rozhodnutia miestnych orgánov štátnej správy, ktorými je ústavný súd oprávnený zaoberať sa v konaní o ústavnej sťažnosti. Tým, že sťažovateľ neoznačil taký orgán, o právoplatnom rozhodnutí ktorého je ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti oprávnený konať, nesplnil jednu zo zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti a tento nedostatok nemožno odstrániť ani následnou výzvou ústavného súdu na jej doplnenie.

Na základe uvedeného a v súlade s § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. ústavný súd rozhodol o jej odmietnutí pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 1999

JUDr. Ján Klučka
predseda senátu